

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. T. Prutean)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

DECIZIE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Raisa Blajen,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe
acțiuni „Moldovagaz” împotriva Raisei Blajen cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de către Raisa Blajen și a fost menținută hotărârea din 02
octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 10 aprilie 2017 SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Raisei Blajen cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, conform datelor din Registrul
bunurilor imobile, proprietar la locul de consum din str. Teilor,8, apartamentul nr.11,
mun. Chișinău, este Raisa Blajen.

A menționat că, prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în
Energetică nr. 513 din 12 martie 2013 cu privire la modificarea condițiilor la licența
SA „Moldovagaz” activitatea de furnizare a gazelor naturale la tarife reglementate
în mun. Chișinău, din 01 martie 2013, este transmisă de la titularul de licență SRL
„Chișinău-Gaz” titularului de licență pentru același gen de activitate, SA
„Moldovagaz”.

A susținut că, SA „Moldovagaz”, în calitate de furnizor de gaze naturale, a
furnizat pârâtei gaze naturale în sumă de 2502,87 de lei, neachitate până în prezent.

A afirmat că, în vederea soluționării extrajudiciare a litigiului, în adresa
pârâtei a fost expediată pretenția nr. 05/2-230 din 30 ianuarie 2017, prin care a
solicitat achitarea integrală a sumei datoriei în termen de 10 zile calendaristice din

momentul recepționării prezentei pretenții, însă pretenția a fost lăsată fără răspuns și executare.

A solicitat încasarea de la pârâtă a datoriei în sumă de 2502,87 de lei și a taxei de stat în sumă de 270 de lei.

Prin hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea depusă de către SA „Moldovagaz” și au fost încasate de la Raisa Blajen în beneficiul SA „Moldovagaz” datoria pentru furnizarea gazelor naturale în sumă de 2502,87 de lei și suma de 430 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Raisa Blajen și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 28 septembrie 2018 Raisa Blajen a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii, cu încasarea de la intimată a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 de lei.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești au apreciat greșit probele anexate la materialele cauzei și au aplicat eronat normele de drept material, care guvernează raportul juridic litigios.

A menționat că, instanța de apel, contrar prevederilor art. 373 alin. (5) CPC, nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel.

Prin referința depusă la data de 19 noiembrie 2018 SA „Moldovagaz” a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 12 decembrie 2018 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) și (2) lit. b) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, SA „Moldovagaz” a solicitat încasarea de la Raisa Blajen a datoriei în sumă de 2502,87 de lei și a taxei de stat în sumă de 270 de lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, încasând de la Raisa Blajen în beneficiul SA „Moldovagaz” datoria pentru furnizarea gazelor naturale în sumă de 2502,87 de lei și suma de 430 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Raisa Blajen, a ajuns la concluzia netemeinicii acestuia, menținând hotărârea primei instanțe, pe care a considerat-o întemeiată și legală.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluția dată de către instanțele judecătorești este greșită.

Conform art. 271 alin. (1) din Codul civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Din materialele dosarului rezultă că, Raisa Blajen, declarând apel, a invocat că, acțiunea înaintată de către SA „Moldovagaz” a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Conform art. 267 alin. (1) din Codul civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Conform art. 272 alin. (1) din Codul civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Din materialele dosarului rezultă că, Raisa Blajen este proprietarul apartamentului nr. 11 din str. Teilor,8, mun. Chișinău.

La data de 14 ianuarie 2005 apartamentul nr. 11 din str. Teilor,8, mun. Chișinău a fost deconectat de la rețeaua de distribuție a gazelor naturale, deoarece a fost depistată conectarea neautorizată prin țevă de cupru, care merge pe sub podea la 5 m. pînă la AG-4, fiind întocmită dispoziția de deconectare nr. 4863.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, la data de 09 iunie 2006 a fost efectuată o verificare a locului de consum de pe str. Teilor,8, apartamentul nr.11, în urma căreia a fost depistată instalarea neautorizată a cazanului de import PT-4, fiind întocmită dispoziția de deconectare nr. 1068.

Ulterior, la data de 11 iunie 2013 a fost depistată conectarea ilicită a apartamentului menționat, fiind întocmită dispoziția de deconectare nr. 876, motivul deconectării fiind suspiciunea de furt de gaze, robinetul în poziție semideschisă situat în dispozitivul de blocare.

Conform notei de serviciu din 05 august 2013, întocmită de către reprezentanții SRL „Chișinău-Gaz”, în procesul de lucru cu debitorii deconectați, la

data de 11 iunie 2013 a fost verificat locul de consum de pe str. Teilor,8, apartamentul nr. 11, mun. Chișinău, care nu este dotat cu echipament de măsurare individual și este unit la contorul comun de la scară. În rezultatul verificării s-a depistat că, robinetul de siguranță, acoperit cu dispozitivul de blocare, era semideschis, iar corpul dispozitivului de blocare era deteriorat. De asemenea, s-a depistat că, lângă coloana de baie era instalat un cazan de încălzire de import neautorizat, care la moment era cu sistema cu apă plină. Aceste circumstanțe au determinat membrii comisiei să constate conectarea ilicită la rețeaua de gaze. Totodată, s-a stabilit că, apartamentul respectiv nu este deconectat oficial de la agentul termic, aceasta demonstrând că, instalația de încălzire era unită la rețea, fiind utilizată pentru încălzirea apei.

Conectarea ilicită la rețeaua de gaze se confirmă și prin actul de constatare întocmit de către reprezentanții SRL „Chișinău-Gaz”.

În legătură cu acest fapt, SRL „Chișinău-Gaz” a efectuat calculul pentru consumul neautorizat de gaze naturale consumat în apartamentul nr. 11 din str. Teilor,8, prin divizarea volumului înregistrat de contorul comun, cu stabilirea unei norme de consum și recalcularea volumului consumat ilicit. Aplicând această metodă, s-a obținut suma de 2502,87 de lei pentru consumul de gaze naturale.

Astfel, termenul de depunere a cererii de chemare în judecată a început să curgă de la data de 05 august 2013 și a expirat la data de 05 august 2016, însă cererea de chemare în judecată a fost depusă de către SA „Moldovagaz” doar la data de 10 aprilie 2017, adică cu omiterea termenului prevăzut de art. 267 alin. (1) din Codul civil și nu a solicitat, în conformitate cu art. 116 alin. (1) CPC, repunerea în termen.

La caz, se mai reține că, în speță dată nu sunt aplicabile prevederile art. 277 alin. (1) lit. b) din Codul civil, deoarece actele cauzei denotă faptul că, recurenta nu a săvârșit acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria în sumă de 2502,87 de lei.

Mai mult ca atât, la materialele dosarului lipsește dovada de achitare a datoriei în sumă de 2179,08 lei, pe care SA „Moldovagaz” pretinde că a fost achitată de către Raisa Blajen.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge acțiunea ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a pronunța o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către SA „Moldovagaz” împotriva Raisei Blajen cu privire la încasarea datoriei de respins ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27

iulie 2006, etc.) s-a statuat că, partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Din materialele dosarului rezultă că, Raisa Blajen a achitat BAA „Protect Lex” pentru acordarea asistenței juridice suma de 3000 de lei, fapt confirmat prin bonul de plată nr. 01315050 din 28 mai 2018 (f. d. 96).

Analizând aportul avocatului Ilie Gîlca, care activează în cadrul BAA „Protect Lex” la soluționarea speței, timpul și munca depusă de avocat, rezultatul obținut, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză și complexitatea cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a încasa de la SA „Moldovagaz” în beneficiul Raisei Blajen cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1500 de lei.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Raisa Blajen.

Se casează integral decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 02 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe acțiuni „Moldovagaz” împotriva Raisei Blajen cu privire la încasarea datoriei și se pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge acțiunea depusă de către Societatea pe acțiuni „Moldovagaz” împotriva Raisei Blajen cu privire la încasarea datoriei ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Se încasează de la Societatea pe acțiuni „Moldovagaz” în beneficiul Raisei Blajen cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1500 (o mie cinci sute) de lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Mariana Pitic